

„Danstereen“
 et halvtogentlig Afbuds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,
 udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
 Blair, Neb.
 „Danstereen“ udgives hver Tirsdag og Freddag
 Pris pr. Aarsgang
 for Forenede Stater \$ 1.50, Iblands \$ 2.00.
 Bladet betales i Forud.
 Bestilling, Betaling, Adressforandring og
 andet angaaende Bladet adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
 Blair, Neb.
 Redaktør: A. M. Andersen.
 Alle Bidrag til „Danstereen“ Indhold:
 Svarpaa Breve, Korrespondancer og Artikler
 af enhver Art, bedes adresseres
 A. M. Andersen, Blair, Neb.
 Entered at the Post Office at Blair, Neb.,
 as second class matter.
 Advertising Rates made known upon
 application.

„Danstereen“
 bliver sendt til Subskribenter, indtil udtræd
 felig Oplagelse medtages af Udgiverne, og al
 Gæld er betalt, i Overensstemmelse med de
 Forenede Staters Postlovs.
 Naar Læserne henvender sig til Folk, der
 anretter i Bladet, enten for at søge hos dem
 eller for at faa Oplysning om det anrettede,
 bedes de altid omtale, at de faa Avertissement
 i dette Blad. Det vil være til gen-
 sigelig Nytte.

En god Tante.

Pastor J. M. Hansens Artikel om en „Kirkebog“ til Brug ved alle rituelle Handlinger er betimelig. Paa det rituelle Omraade har der været Enhed over hele Linien. I flere andre Ting maa der nødvendigvis være mere eller mindre Frihed, men i rituelle Sager kan der godt paahvendes Enhed uden at gaa nogens Samvittighed til nær.

Ved alle kirkelige Handlinger maa der gaaes frem efter en eller anden Form. Hvorfor ikke følge den samme alle Begne?

Hvor Ritualer for den danske Folkekirkes tier, har enhver sit eget Ritual, ja endog undertiden hvor det taler. Vi burde prøve paa at komme ud over dette „fri-fri“ Standpunkt med Hensyn til rituelle Sager. Det er kun urolige Hoveder og hvileløse Aander, der vil vægre sig ved at foretage en kirkelig Handling efter en af sit Kirkesamfund fastsatte Form.

Det er Sædvane at Præster indfattes i Embedet, naar de tiltræder et nyt Kald. Det maa vel kaldes en smuk og god Ordning, men den Handling foretages meget forfærdigt. Jeg har været Vidne til, at en ung Præst, der blev indført i sit Embede af sin Kredsformand, blev saadan omtrent ordineret paa ny. Det er sikkert at gaa over Stregen. Der maa kunne findes en rimelig, værdig og passende Form for denne Handling. Ligeledes ved alle andre kirkelige Handlinger, hvor den danske Folkekirkes Ritual helt eller delvis tier.

Lad derfor Pastor Hansens Tante om en „Kirkebog“ blive optaget og drøftet ved det næste Aarsmøde, og de fornødne Strid taget til dens Virkeliggørelse.

Mon ikke de to danske Kirkesamfund kunde mødes i et foretagende som dette og enes om at udgive en Bog i Fællestab. Det er jo et Omraade, hvor Læsespørgsmaal ikke behøver at adskille.

Chr. Hansen,
 Kenosha, Wis.

Gældsindsamlingen.

Gældsindsamlingskomiteens Sekretær, Pastor J. M. Hansen, har nylig paa Samfundets Begne, afslagt en Slags offentlig Synsbetendelse, med Hensyn til den Gæld, Samfundet har paadraget sig. Det er naturligvis ubehageligt og ydmygende at belende sin Synnder, men ikke desto mindre er det uden Tvivl ogsaa i dette Tilfælde Sagen gavnlige og derfor i sin Orden. Jeg mente saa fraks, at man i Tilfættning af denne Synsbetendelse savnede et tilsvarende Løfte om Forebedring i Fremtiden. Men ved at læse næjere efter, glæder det mig at finde, at Pastor Hansen ogsaa giver lidt Løfte om Forebedring i Fremtiden. Rigslignot kan en enkelt Person i et Samfund jo ikke indvirkning paa, at et saadant Løfte bliver holdt, at den Stund det ligger i Sagen selv, at det ikke er den enkelte men Majoriteten, der er afgørende.

Men saa ligger det jo i Sagen selv, at den enkelte, som det er givet at kunne bidrage til, i dette Tilfælde, at Løftet holdes, ogsaa virkeliggør det for sig. Og det kan ske paa flere Maader, ogsaa derved, at naar der ved Aarsmøder og andre Aarsmøder er Tale om at bevilge Penge, at man da forsøger at have lidt af Overvejens og Besindighedsens Aand; thi det kan skundom ikke kunnet undgaa den opmærksomme Deltager, at naar der var Tale om f. Eks. at give et Tillæg til et eller andet, saa er der Mennefter, der er overordentlig resolute og i en Hast meget runghandede. En forelaar f. Eks. at give et Tillæg af \$100, en anden kommer paa Benene i en Hast og siger: „Nej, \$100 er for lidt, jeg forelaar, at vi giver \$200“. Maaste 200 ikke er for meget, men ikke saa rast! De fleste Forslag behøver — og bør kunne taale — Drøftelse og Aarsværgelse. Men jeg indser nok, at Pengesforslag er i mange Tilfælde vanstelige at diskutere; thi hvem har i Grunden Lyft eller Mod til at tage den negative Side af Diskussionen i mangt et Pengesforslag. Af den Grund mener jeg ogsaa, det er godt for enhver Forslagsstiller at mærke sig det Ansvar, der mer eller mindre følger med ethvert Forslag. Pengesforslag er ikke undtagen. I samme Linie lad os være i Grindring, at det jo altid er ulige lettere at foreslaa og bevilge Penge end at arbejde for at faa den bevilgede Sum indsamlet. Og her kan man saa kun ønske og haabe, at de, der forelaar og ogsaa vil være de første og villigste til at arbejde for Indsamlingen.

Forsvovrigt vilde jeg lige, med Hensyn til Gældsindsamlingen: Maaste den nu lykkes efter det Maal, Komiteen har sat. Maaste nu ingen sige: „Skal jeg betale Samfundets Gæld?“ Saadant vidner ikke om ret stor Samfunds-Interesse endnu mindre Kærlighed. Men lad enhver sige: „vor Gæld“. Og bliv dette „vor“ rigtig Sandhed for den enkelte, saa vil man ogsaa efter Gode bestræge til, at Den for Kirke kan blive løst fra sin Gæld. Man vil saa „være med“, fordi Herren bestilte det saaledes, at vi blev denne særlige Raade tildeelt, at vi kom til at bo og bygge i et Kirkesamfund, hvor vi ikke alene har den rene lutherste Lære — hvor vi ikke alene tror, at Bibelen er Guds Ord og hans Sakramenter Raademidler — men hvor det samme Guds Ord ogsaa forkyndes saaledes, at Mennefter kan finde Vej til Salighed ved Troen paa Jesus Kristus. Thi trods alle vore Synnder og megen Ufuldkommenhed i mange Stykker, saa tør vi nok som et Hele sige, med Lat til Herren: „Salte har ikke mistet sin Kraft iblandt os.“ Ordet om Synnd og Raade lyder i det Hele klart. De lyder et: „Naag op, du som sover“, „der gøres Skel mellem Liv og Død, de hellige og Verdens Børn.“ — Vi vil „være med“, fordi mangt et tabt Mennefte blev funden af sin Frelser i „Den for Kirke“. Vi vil „være med“, thi her føler vi os hjemme, her har vi vore bedste Tider, vore højeste og reneste Glæder, fordi vi her mødes i Troen med vor Gud og Frelser, samt en liden lille Stare Trossøstende. Vi vil „være med“ fordi vort Kirkesamfund, fri for Gæld, bedre vil være i Stand til at virke til vort Folks Frelse. Vi vil endelig „være med“ for at der kan blive Jubel, Pris og Tak til Herren, thi det maa der absolut blive den Dag det kan oplyses, at Den for Kirke er gælds-fri. Ja, det er da ogsaa bibelst; thi Paulus taler i 2 Kor. 9. Kap. om, hvorledes Gavnfuldhed ikke alene „afhjælper de helliges Trang, men bærer ogsaa rig Frugt ved mange Taktsigelse til Gud“. Hvor opmun-trende og glædeligt er det ikke i Guds Riges Arbejde at møde Redebonhed og Velvillighed. En saadan Opmuntring og Glæde blev mig til Del forleden Dag da vi her i Ringsted lige fik begyndt paa at abonnere til Samfundets Gæld, og den første Mand lod sig strive for \$50. Jeg kunde i Hjelpløst ikke lade være at sige: „Herren bestilte dig derfor“. Maaste nu mange føle sig efter i det samme Spor.

Lad mig saa lige minde om, hvorledes Ap. Paulus ser paa en saadan Indsamling, naar den lykkes,

naar han kan vidne, at Maledoniens Menigheder ikke alene efter Gode men „over Gode var de af sig selv villige, og bade os med megen Over-talelse at antagme deres Gave og Sammenstød“ — saa talder han det en „Guds Raade“. Og saaledes maa vi ogsaa se paa Gældsindsamlingen, at naar den lykkes, saa er det ikke fordi vi i os selv var særlig klogt til at gribe Sagen an paa den rette Maade — tale den paa den rette Maade, uagtet det kan have sin Betydning — saa bliver Resultatet dog, det er „Guds Raade“ hvad vi faar Lyf-te til at udrette for Herren. Men „Guds Raade“ og Bøn hører nøje sammen, derfor tror vi ogsaa, at det i denne foreliggende Sag hjælper at bede Herren; han kan da bje Mennefters Hjertier saaledes, at mange efter Gode fremkommer med deres Gaver.

W. C. Nielsen.

Et Par afsluttende Ord til J. K. Jensen.

Det er til J. K. Jensens Stykke, „Naalidelighed og Fair Play“, i „Danstereen“ for 7. Sept., at jeg vil gøre et Par Bemærkninger. Og saa først dette. Jeg forudsætter nu, at det er Pastor J. K. Jensen, der skriver, og saa taler jeg til ham som saadan. Og saa vil jeg, hvad Sagen angaar, først bemærke, at Past. Jensens Argumenter angaaende Mose 27, 39 er for mig endnu mindre overbevisende, end de forrige har været. Men, som jeg har sagt før, jeg vil ikke diskutere mere om den Ting.

Past. Jensen berører saa ogsaa den Forhandling om Bønnemøder, som for Tid tilbage fandt Sted i Kirkebladet. Og her, mener Jensen, der saadans baade Naalidelighed og Fair Play“. Dette skal vel gælde Oplagelse eller Jfte-Dvtagelse af de indsendte Artikler, eller forsvarer jeg ham ikke. Og jeg vil saa som Redaktør af Kirkebladet blot oplyse, at jeg har gjort Rede for denne Sag i dette Blad for 28. Marts dette Aar, og mere Redegørelse følger jeg mig ikke opfordret til at gøre, da jeg mener, at dette er tilstrækkeligt.

I sin Artikel kommer Past. J. ogsaa med en Udtalelse som denne: „Man forlynder sig mod Herrens Ord, naar man anvender det fejlagtigt til at bevise forudsatte Meninger og Antagelser, og man forlynder sig mod Folket som vildledes.“

Ja det er vist sandt nok, saa derom kan vist ikke være to Meninger. Men jeg føler mig da heller ikke ramt som en, der skulde bære sig saa galt ad. Men da denne Sætning nu staar i en Artikel, der angaar et Mellemværende mellem Past. J. og mig, saa vil jeg tillade mig at henstille, at vi ikke — ingen af os — fører slige tvetydige Besti-dninger for Offentligheden. Er der noget saadant at paatale, saa er det baade broderligt, godt lutherst og gaad kristeligt at tale og samtale om det mellem os selv. Og hermed tjener vi sikkert ogsaa Vorherre og den kristne Sag bedst. Dette henstilles saa til venlig Overvejelse. Og saa har jeg ikke mere at sige i den Sag.

J. Pedersen,
 Ethan, S. Dak.

Til Menigheden i San Francisco.

Videre modtaget:
 New Lisbon, Wis.: Hilda Christensen 25c, Mrs. Christensen 50c, Past. Hjortshoag \$1.
 Tiffammen \$ 1.75
 Ogden, Utah, P. Rissen . 1.00
 Greenville, Mich. Mrs. E. . 5.00
 Marcus, Iowa, Kindeb. 15.00
 Colfax Co., Neb. Jmm.
 M. Gh. 7.50
 Albert Lea, Minn.: H. A. Thorp \$2, P. Clausen \$5, Chr. Frandsen og Chr. Rømer hver \$1, N. P. Christensen \$1.50. Tiffammen 10.50
 Modtaget indtil 22. Sept. \$828.11
 Det, der er sendt direkte til Past. P. L. C. Hansen, og som han kvitterede for i Nr. 69, beløber sig til \$764.27
 Tiffammen til Dato. \$1592.48
 A. M. Andersen.

Korrespondancer

Jubilæumsfang.

Mell.: Hvo itkun lader Herren raade.

I Dag vi samlet er tilstede Af Venner her en større Flok; Lad os Guds Ord nu vedertøge, Som her vil lyde mægtig nok. Saa mægtig, at enhver, som vil, Kan Jesus Kristus nu høre til.

Et toart Aarhundred er tilbage-Lagt, siden Guds Ord herud kom Jmellem disse Vatter, Dale Med Fredens Evangelium — Den Fred, som overgaaer Forstand Som Verdens Børn ej tænde fan.

Og ruged Mørket end herude, Dit Lys du dog jo tænde lod. Det danske Folk du lod bebude, At Kaldelsen nu forestod — Det Kald, at hoer og een som vil, Kan Jesus Kristus nu høre til.

Du Lovens Hammer først lod bryde Det arme Hjertes haarde Sten, At Synden haver Dom i Følge, Som bringer Gru for hoer og een, Som vandrer paa den brede Vej Og Herrens Bud vil følge ej.

Men og din underfulde Raade Blev kraftigt draget for os frem, Du vidste Vej og vidste Maade At drage Hjertet til dig hen. En ringe Lat vi dig frember, Som haver dig af Hjertet ker.

Lad os da kraftigt jubilere, Guds Folk, som her tilstede er, Og lad her ingen hævremere Gaa tom og ingen Frugter bær! Men lad nu Herren Hjertier faa At alle Ting de vel kan gaa.

Saa Lat da, Herre, nu for disse Saa skønne Dage, du os gav. Din Villie, ved vi, er tilbøje At følge os indtil vor Grav. Ja lede os i Himlen ind — Det er dit Guddoms Kongesind.

Fra St. Pauli Menighed, Pottawatamic Co., Ia.

Da vi lige har haft Jubilæums-fest og Missionsmøde, skal jeg tillade mig at meddele lidt herfra. I Hjør sit vi bygget en dejlig ny Kirke, da den gamle viste sig at være alt for lille. Den blev bygget af Firmaet Bang & Westgaard, Spencer, Iowa, og den Kos skal de have: de gjorde smukt og godt Arbejde. Der er Siddeplads til ca. 200 Mennefter. Kirten bestaar af selve Skibet, et smukt Kor med Altertaale og Thorvaldsens Kristus-Figur i Gips samt Taarnet med et højt smukt Spir. Desuden er der Basement, der igen er delt i 2 fmaa og et stort Rum. Det store Rum er beregnet til Afholdelse af Menighedsmøder, Stolerum og kan ogsaa indrettes til Spisefal ved større Møder o.s.v. De to mindre Rum er til Køkken og Furnace. Kirten oplyses om Afrienen ved Gasolin. I December i Hjør blev Kirten indviet; det var en rigtig stor Fest, men derom er der, saavidt mig bekendt ikke leveret noget Refe-rat til „Danstereen“, saa nu skal jeg forsøge at give en lille Meddelelse om denne sidste Fest. Menigheden her har nu eksisteret i 25 Aar, og det kan jo i den Anledning ses tilbage paa mangt og meget baade glædeligt og sørgeligt. Men Gud se Lov, Livet er sprungen frem herude baade iblandt unge og gamle og ikke saa ganske saa har faaet Fred med Gud og kan iftemme Frydesangen. Vi havde indbudt alle vore gamle Præster, som endnu er i Live, nemlig Pastor G. B. Christiansen Menighedens Stifter, Pastor A. Rasmussen samt Pastor Grill fra Portland, Oregon. De som alle, og vi var glade derved. Desuden vare Præsterne J. P. Jensen, Harald Jensen samt Pastor Heede indbudne, og de kom ogsaa alle. Pastor Henry Bondo var ogsaa indbudt, men kunde desværre ikke komme. Festen varede i 3 Dage, 24, 25, og 26. Aug., og Guds Ord blev udsaaet rigeligt iblandt os. Maa-ste det saa være rig Frugt. Vor egen lærte Præst, Pastor H. Nielsen, har jeg ikke nævnt, men det er jo da ogsaa en Selvsølge, at han var med. Om Søndagen kom der man-

ge Tilrejfende baade fra Council Bluffs og Omegnen. Om Fore-middagen var der Aftersang og Guds-tjeneste, og om Eftermiddagen var der Guds-tjeneste paa Engelsk.

— U. Ruder blev sendt som De- hvor Professor J. P. Jensen, Blair, talte. Om Søndagen var Kirten fyldt næsten til Trængsel, saa vor nye Kirke kom vel tilpas den Dag, som forsvigret den gør altid. Der blev talt mangt et kraftigt Guds Ord, og skønne Dage var det; jeg tænker mig, mange vil iftemme med den kongelige Sanger: „Herre, een Dag i dine Forgaarde“ o.s.v. Det er for Resten mærkeligt, saa megen Hjælp et Mennefte kan være et andet, og paa den anden Side, hvor fattigt et menneftelig Hjælp er, naar et Mennefte først rigtig kommer i Krise overfor sin Gud. Da er Gud dog selv Opperstepræ-tien og maa ved sin Helligaand give ethvert Mennefte at kunne og at ville tro.

En lille Sang blev freedt i den Anledning, og da flere har ønsket at faa den i „Danstereen“ tillader jeg mig at lende den her. Hermed saa en venlig Hilsen til Jesu Navn. D. B.

Callender, Ia.

Naar det er saa lange siden der har været noget i Bladet „Danstereen“ fra Callender, Iowa, har det vist sin Grund deri, at vor gamle Korrespondent var blandt dem, som forlod os tidlig i Foraaret for at rejse til Nord Dakota.

Ja, de forlod os, der vil jeg be- gnnde. Det er saa underligt at stilles, naar man har levet sammen for længere Tid, elsket og bleve: elsket af dem, man skal stilles fra. Det har du Læser maalte erfaret, da du forlod dit Fødehjem; det var saa underligt at faa sagt det sidste Farvel. Hjertet blev saa underligt fuldt af Kærlighed og Tanker. Vi erfarede noget af dette herude ved Callender, da de tre Familier for- lod os; vi havde delt saa meget aandeligt og timeligt godt sammen. Vi forstod, vi behøvede hvoendøre for at vandre mod Himmelen. Men vi forstod ogsaa — Herren vare-lovet — at synge:

„Herrens Venner ingen Sinde Mødes skal for sidste Gang“;

og de mange tære Breve, vi mod-tager fra dem, vidner om, at de har det godt, at de ogsaa i Nord Dakota kan eje Glæden i Jesus over, at han har forladt os alle vore Synnder; bliv ved at fortælle os det.

— Vor Religionskole sluttede med Børnefest i Chr. Henrikens Grove. Børnene, som var vel ind- øvede af deres Lærere, Miss Katie Frey, fremviste et godt Pro- gram, og det var en vellykket Fesl af sit Slags; vi havde medbragt vore Madvarer og Kasser vellykket; og foruden blev der serveret Kager, Lemonade og Icecream, tiltrøds for at det var tolt not den Dag foruden indvøndige Afkølingsmidler. Men ligemeget, vi var glade ved Dagen, og ikke mindre var Børnene det.

— Fjerde Juli fejrede de unge i John Madfens Grove; de havde lalet os gamle vide, de ikke ønskede vor Navnærelse, men at de vilde have Dagen for dem selv, hvorfor jeg heller ikke kan fortælle noget derfra; kun at jeg saa dem komme hjem overmaade glade, hvorfor jeg slutter, at de havde haft det godt, de sit ogsaa meget at spise af gode Sager blev jeg forfalt.

Men det var de gamle jeg var iblandt og de meget unge, for Børnene vilde de heller ikke have. Jeg ved for Resten heller ikke, hvor man skulde trække Linien for Ungdom. Rogle siger: naar du bliver gift saa er du gammel, men det tror jeg nu ikke. Til Trods for, at det regnede lidt af og til, tørte vi dog af Sted til de Herre Bønder for at afslutte og have en Adspørelse, som vi ogsaa sit. Rigtig godt trakte med tun en Spænd fuld af fmaa Fisk drog vi hjem.

— Student H. P. A. Hansen og Student Alf Hansen, som stu- derer ved vor Skole i Blair, er kommet hjem for en Maanedes Tid men vil nu snart forlade os igen for at fortsætte paa Skolen.

— Miss Katie Frey, som holdt

Religionskole iblandt os, sit vi saa tar, at vi beholdt hende som Lære- inde for vor Hverdagskole, og vi er meget glade ved, at hun modtog den Plads.

— Laura Madfens ligger sig i disse Dage; vi ønsker hende snart rast igen.

— Jeg ser nu, at jeg har strevet mere, end jeg havde til Hensigt, men jeg syntes, at vi ved Callender er berettiget til nogen Plads, da det er saa længe siden der har været indsendt noget herfra. En Ting til maa jeg dog bemærke; det er Missionsmøderne, vi lige har haft; men derom vil nok vor Præst, Past. Engholm strøve, da jeg saa ham med Papir og Blyant i Haanden; dog, lad mig sige, det var rige Møder paa Herrens Velsignelse; det blev sagt til at begynde med, at det var kun de gamle Sandheder, sagt paa en anden Maade, men hvor blev Jesus stor og ny for os. Lat for Ordet!

Georg Espersen.

Viborg, S. Dak.

Vi agter at afholde Missions- møde den 5., 6.—7. Oktober, og om nogen har lyst og finder Vej- lighed, er de velkomne til at del- tage.

— Kirten er i disse Dage ved at blive malet baade ude og inde. — Her har i Løbet af Somme- ren været en Del Sygdom, vist no- get af en mild „infoid“.

— Den 13. September ægtevæ- des Frederica Petersen og Arthur Nielsen. De har rentet en Farm nær ved Center Point.

— Der har i „Dannevirke“ været nret Beklagelse over, at Kirkesagen endnu ikke er til Ende. Haavde den Følelse blot været til Stede et Par Aar før, saa kunde Sagen været endt for længe siden.

— I Mandis Minde, saa siges der, har det ikke regnet over disse Gane som i Sommer; men Høsten, skønt den er god fra Mar til Mar, er bedre end nogen Sinde.

— „Morbus Sabaticus“ er en meget udbredt Sygdom. Medens den har fuldstændig Herredomme over mange, mange, saa er ingen helt fri, men maa stadig søge Løge- hjælp.

— Mrs. J. P. Paulsen, Mrs. Niels Nielsen og Miss Lizzie Smith har i Løbet af Sommeren opholdt sig en Tid i Chicago.

Miss Mary Paulsen holder Skole „in the home schoolhouse“.

— Wilhelm Hansen kom for en Tid siden til Yankton Sindsøge-anstalt. Doktoren mente, en Aare var sprungen i Hjernen, men at han nok snart vilde komme rast til- bage.

— Simon, Farisæer, og Syns- derinden — to mærkelige Personer sammenlignet. — Sun ofstede med Hjertet, han med Forstanden. I hendes Hjerte havde det, for det naturlige Sind saa fremmed og ubekendte — Kærlighed til Gud — begyndt at bevæge sig. Hos Simon var Selv det højeste. Hun havde begyndt at faa ret Syn paa meget, sig selv og paa Herren. Simon saa sig selv og paa andre, paa sig selv, og paa Herren. Hun drog sin Vej med Glæde, ejende den største Stet, „Frelse og Fred“. Han for- blev i Fattighuset.

Verden er fuld af Kærlighed fra Gud, den „er som Himmelens Favn“, men skal Kærlighed til Gud maales, hvor lidet et Rum vil den ikke fylde. Kort.

Fra det mørke New York, af S. H. Hablen, overfat af Premier- lejtant A. Rorfen. 160 Sider i Omflag. Pris 60c.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.